

LLENAIRA

LLENAIRA (Pollença, Mall. 2, f-7)

Nom d'una antiga possessió, d'una roca vora del mar i d'una llosa un mig quilòmetre més cap a migjorn i a uns cent metres de la costa, submergida només cosa de 30 centímetres, per la qual cosa, per poca mar que hi hagi, hi rompen les onades.

Totes les aparences són d'un nom mossàrab. Ja figura en el *Llibre del Repartiment* (f. 10v, Busquets 728) citat junt amb *Ariant* (supra) en la forma *Alqueria Arian alanaria*, escrit amb *a* final; també *Allanaria* en l'ed. Quadrado 643. En efecte no hi ha cap raó per grafiar *Llenaire* amb *-e* com fan avui molts. Probablement es tractaria de VILLA *LENARIA, derivat de LENA, 'llosa, rocassa'^{3 bis} o sigui, l'heretat de la llosa, tenint en compte que la paraula pre-romana LENA està representada abundantament a la toponímia de tot el territori continental de llengua catalana, i s'estén per Aragó i fins més enllà, com també per Gascunya. En els Pirineus centrals es manté encara com a apel·latiu i ha format derivats com *llenat* 'llosat, teulada de lloses'.⁴ És doncs probable que també vagi existir poc o molt a les Illes.

LLEPASSA, sa (Llucmajor, Mall. 38, e-5)

Antiga i important possessió de la marina llucmajorera que confronta amb la mar. El Mapa Despuig registra *Llepassa* i *Llepasseta* (possessió segregada de la primera).

En 1235^{4 bis} Albertus Borserius, de Tarragona, venia a Pontio Johannis en franc alou dues jovades de terra de les seves cavalleries de l'alqueria *Lapassa* «que est in termino de Capite Corvi» (Capocorb). En 1274⁵ figura amb el mateix nom.

En el còdex de Bofarull, 111, trobam *Alq. Allapaza*.

Ens recordem del ben conegut nom de planta LAPATHIUM, nom de la repalassa.

El fet de terminar en *-ssa* no prova que no sigui mossarabisme, puix

3 bis. Vid. l'article *Llena* del *Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana (DECat)* de Joan COROMINES (Barcelona, Curial, 1980-1987, vols. I-VII).

4. A Menorca és molt abundant: Llosar de Rambla, sa Llosassa, ses Lloses de na Fonada, ses Lloses dets Ofegats, Llosa d'en Caragolí, Ll. d'en Guafi, Ll. d'en Paupa, Ll. d'en Pedrol, Ll. d'en Salat, Ll. d'en Valent, Ll. dets Espets, Ll. des Gatassos, Ll. des Patró Pere, Ll. Rabassa Timons, Ll. de ses Egos, Ll. d'en Netto, etc.

4 bis. Bartolomé FONT OBRADOR, *Historia de Llucmajor*, 5 vols. (Palma de Mallorca, Gràfiques Miramar, 1972-1986), vol. I, p. 123.

5. Estanislau de K. AGUILÓ i Eusebi PASCUAL, al «Butlletí de la Societat Arqueològica Lulliana» (BSAL), vol. VI, 1895-1896.